

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

ZAOCZNY w stosunku do pozwanego ad. 1

Dnia 04 listopada 2014r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu Wydział IX Gospodarczy

Przewodniczący: SSO Ewa Jesionowska-Formalik

Protokolant: st. sekr. sąd. Jolanta Drzazga

po rozpoznaniu w dniu 27 października 2014r. w Poznaniu

na rozprawie

sprawy z powództwa: (...) **Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W., KRS nr (...)**

przeciwko: **1. (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. (obecnie (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w R.) KRS nr (...), 2. (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W., KRS nr (...)**

o zapłatę

I. Zasądza od pozwanych ad. 1 i ad. 2 solidarnie na rzecz powoda kwotę **308.075 zł 14 gr** (trzysta osiem tysięcy siedemdziesiąt pięć złotych czternaście groszy) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 10 września 2013r. do dnia zapłaty.

II. Umarza postępowanie w sprawie co do kwoty 3.500 zł należności głównej i odsetek od tej kwoty.

III. Kosztami postępowania obciąża pozwanych i z tego tytułu zasądza od pozwanych ad. 1 i ad. 2 solidarnie na rzecz powoda kwotę 22.796 zł.

IV. Wyrokowi w punktach I i III w stosunku do pozwanego ad. 1 nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

E. J.-F.

UZASADNIENIE

Powód - (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie od pozwanych: (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. (obecnie (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w R.) i (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W., solidarnie kwoty 311.575,14 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 10 września 2013r. do dnia zapłaty oraz kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powód wskazał, iż w ramach realizacji inwestycji, polegającej na wybudowaniu biogazowni rolniczej w miejscowości K., gmina R., której generalnym wykonawcą jest pozwany (...) Sp. z o.o., a inwestorem - pozwany (...) Sp. z o.o., zawarł z generalnym wykonawcą w dniu 15 października 2012r. umowę o wykonanie robót budowlanych, polegających na wykonaniu czterech zbiorników (dwa zbiorniki pełniące funkcję fermentera oraz dwa pofermentera) na potrzeby w/w biogazowni. Założenia projektowe, charakterystyka oraz specyfikacja techniczna zbiorników została zawarta w załączniku do umowy. Strony umowy określiły wynagrodzenie na kwotę 1.841.750 zł netto. Umowa przewidywała, że wynagrodzenie będzie płatne powodowi w następujący sposób: zaliczka w kwocie 460.000 zł

netto powiększona o podatek od towarów i usług (VAT), miała zostać uregulowana na tydzień przed wejściem na budowę, nie później niż do dnia 15 października 2012r., a kolejne płatności częściowe miały być regulowane na podstawie procentowego zakresu wykonania robót budowlanych, potwierdzonych częściowymi protokołami odbioru. Na potrzeby wyliczenia wartości wynagrodzenia częściowego należnego powodowi, w § 9 pkt 4 umowy wskazane zostały elementy prac dla każdego zbiornika, które stanowiły podstawę do obliczenia procentowej wartości zrealizowanych robót na podstawie częściowych protokołów odbioru.

Pismem z dnia 01 października 2012r. pozwany (...) Sp. z o.o. wystąpił do inwestora - (...) Sp. z o.o. z prośbą o wyrażenie zgody na zlecenie prac powodowi jako podwykonawcy. Pozwany – inwestor wyraził zgodę.

Powód w ramach realizacji umowy, wykonał dwa zbiorniki – fermentery i jeden zbiornik – pofermenter w części, tj. płytę fundamentową, ścianę żelbetonową do 4 m, ścianę żelbetonową zazbrojoną, zaszalowaną i gotową do betonowania na wysokości 5 i 6 metra oraz przygotował zbrojenie ostatnich 1,5 metra ściany żelbetonowej. Prace te zostały odebrane przez upoważnionych przedstawicieli stron. Łączna wartość prac wykonanych przez powoda wyniosła 1.641.833,20 zł brutto. Powód wystawił i doręczył pozwanemu (...) Sp. z o.o. faktury, na udokumentowanie otrzymanych kwot zaliczek oraz wykonanych robót budowlanych. Pozwany (...) Sp. z o.o. nigdy nie kwestionował zasadności wystawienia mu w/w faktur, ani kwot w nich określonych. Pozwany ten dokonał na rzecz powoda zapłaty łącznie kwoty 1.330.258,06 zł brutto. Oznacza to, że pozostaje w zwłoce z zapłatą kwoty 311.575,14 zł, stanowiącej pozostałą część wynagrodzenia, którą to kwotę powód dochodzi w niniejszym pozwie.

Z uwagi na zaleganie z płatnościami, pomimo kilkukrotnych wezwań do ich uregulowania, powód w dniu 15 lipca 2013r. wstrzymał roboty budowlane. Wobec braku jakiegokolwiek reakcji pozwanego (...) Sp. z o.o., powód pismem z dnia 20 sierpnia 2013r. odstąpił od umowy z dnia 20 sierpnia 2013r. na podstawie § 11 pkt. 2 lit. c umowy. Jednocześnie powód zaznaczył, iż w umowie strony wyraźnie zastrzegły, że w razie odstąpienia od umowy którejkolwiek ze stron, umowa w wykonanej już części pozostaje w mocy. W dniu 26 sierpnia 2013r. przedstawiciele stron sporządzili protokół z inwentaryzacji, w którym wyspecyfikowano wszystkie prace wykonane przez powoda.

Powód kilkukrotnie wzywał pozwanego (...) Sp. z o.o. do zapłaty zaległych należności, jednakże wezwania te okazały się być bezskuteczne. Powód wystosował także wezwanie do zapłaty do pozwanego (...) Sp. z o.o., jednakże także w tym przypadku pozwany nie uregulował płatności.

W **odpowiedzi na pozew** z dnia 30 grudnia 2013r. pozwany (...) Sp. z o.o. wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda na jego rzecz kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu swego stanowiska pozwany ad. 2 wskazał, że roszczenie powoda wobec pozwanego ad. 1 wygasło wskutek dokonanych między spółkami wzajemnych rozliczeń. Nadto, w świetle orzecznictwa Sadu Najwyższego, nawet gdyby uznać, iż żądanie zapłaty względem pozwanego ad. 2 co do należności głównej jest zasadne, brak jest podstaw do zasądzenia odsetek ustawowych na rzecz powoda w sytuacji dochodzenia od pozwanego ad. 2 roszczeń na podstawie art. 647¹ § 5 k.c.

Pismem procesowym z dnia 15 stycznia 2014r. pozwany ad. 2 uzupełnił odpowiedź na pozew, w której wskazał, iż wyraził zgodę na zlecenie części prac powodowi, nie będąc jednak zawiadomiony o treści umowy z podwykonawcą (powodem) ani nie posiadając jej. W ocenie pozwanego ad. 2 wyrażona przez niego w dniu 01 października 2012r. zgoda nie była zgodą w rozumieniu art. 647¹ k.c. Pozwany - (...) Sp. z o.o. wskazał, iż nie wyraził także zgody na zatrudnienie podwykonawcy także w sposób dorozumiany. W dniu 01 października 2012r. pozwany ad. 2 posiadał wiedzę wyłącznie o firmie podwykonawcy oraz o zakresie powierzonych mu robót. Dopiero w dniu 05 listopada 2012r. pozwany ad. 2 otrzymał od powoda roboczy tekst umowy z pozwanym ad. 1, który zawierał błędną wysokość wynagrodzenia – kwotę 1.763.743 zł. Ostateczna wersja umowy została pozwanemu ad. 2 doręczona dopiero z odpisem pozwu. Zatem, jeśliby Sąd uznał, iż zachodzą podstawy do uznania odpowiedzialności pozwanego ad. 2 na podstawie art. 647¹ k.c., jego ewentualna odpowiedzialność winna być ograniczona do kwoty 1.763.743 zł.

Pozwany ad. 2 podniósł także, iż powód wykonał roboty budowlane w zakresie dwóch zbiorników fermenterów, jednak nie zostały one wykonane w 100%. W obu zbiornikach brakuje bednarki odgromowej w dnie, a dodatkowo w jednym

z tych zbiorników powód nie wykonał fundamentu pod słup. Zatem wynagrodzenie powoda powinno zostać obniżone o wartość w/w prac.

Podobnie nie można uznać, aby powód wykonał zbiornik pofermentera. Zrealizował część robót, mających na celu postawienie zbiornika, jednak sam zbiornik, w chwili odstąpienia przez powoda od umowy z pozwanym ad. 1, nie został wykonany. Prace te pozwany ad. 2 ocenił jako bezwartościowe z jego punktu widzenia, bowiem aby mógł on zbiornika użytkować, musiałby on być wykonany w całości. W ocenie pozwanego ad. 2 jego ewentualna solidarna odpowiedzialność winna być ograniczona do wysokości wyłącznie wykonanych robót budowlanych, tj. dwóch fermenterów.

Pozwany ad. 2 zakwestionował także przyjęty przez powoda sposób wyliczenia wysokości wynagrodzenia za pofermenter, gdyż powód nie wykonał go w takim zakresie, w jakim wskazał w pozwie. Nadto powinien zostać uwzględniony także fakt, iż powód opuszczając plac budowy w żaden sposób nie zabezpieczył wykonanych robót. Zdemontował szalunki zabezpieczające budowany zbiornik, co miało i ma nadal negatywny wpływ na proces twardnienia i pielęgnacji betonu i naraził pozwanego ad. 2 na podwójne koszty, gdyż nowy wykonawca będzie musiał powtórzyć roboty wykonane przez powoda.

Pozwany ad. 2 podniósł, iż sporządzony w dniu 26 sierpnia 2013r. protokół inwentaryzacyjny nie został podpisany przez osobę uprawnioną do reprezentowania pozwanego ad. 1, bowiem w jego imieniu podpisał go W. J., a zgodnie z treścią umowy, osobami uprawnionymi do dokonywania odbiorów po stronie zamawiającego byli: Z. M. i M. M..

Pozwany ad. 2 podtrzymał podniesiony w odpowiedzi na pozew zarzut, iż odpowiedzialność inwestora na podstawie art. 647¹ § 5 k.c. nie obejmuje należności ubocznych.

Pismem procesowym z dnia 04 marca 2014r. powód ograniczył powództwo o kwotę 3.500 zł do kwoty 308.075,14 zł i wniósł o naliczenie odsetek od kwoty 308.075,14 zł od dnia 10 września 2013r. Powód podtrzymał dotychczasowe stanowisko i argumentację w sprawie.

Pozwany ad. 1 (...) Sp. z o.o. (obecnie (...) Sp. z o.o.) nie złożył odpowiedzi na pozew i nie stawiał się na rozprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód – (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. prowadzi działalność gospodarczą na podstawie wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem (...).

Pozwany ad. 1 – (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. (obecnie po zmianie firmy (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w R.) prowadzi działalność gospodarczą na podstawie wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem KRS (...).

Pozwany ad. 2 – (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. (poprzednio (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W.) prowadzi działalność gospodarczą na podstawie wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem KRS (...).

Dowód: odpis y KRS stron (k. 29-41, 317-323).

W dniu 18 października 2011r. pozwany ad. 2 - (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. (poprzednio (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W.) zawarł z pozwanym ad. 2 - (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. (obecnie (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w R.) umowę nr (...) na wykonanie bioelektrowni metanowej wraz z projektem wykonawczym w K.. W § 10 ust. 1 umowy strony zastrzegły, że wykonawca – pozwany ad. 2 nie może bez zgody zamawiającego – pozwanego ad. 1 zlecić części zakresu robót podwykonawcom nieprzedstawionym w ofercie. Jednakże w każdym czasie wykonawca może zwrócić się na piśmie do zamawiającego z prośbą o wyrażenie zgody na zlecenie prac takiemu podwykonawcy. Warunkiem wyrażenia zgody na zawarcie takiej umowy jest przedstawienie przez wykonawcę umowy z podwykonawcą wraz z

częścią dokumentacji dotyczącą wykonania robót określonych w umowie lub w projekcie. Wykonawca jest także zobowiązany do ujawnienia treści umów zawartych z podwykonawcami i wszystkich zmian tych umów oraz wyraża zgodę na zapłatę za roboty budowlane wykonane przez podwykonawców bezpośrednio na konta bankowe wskazane przez podwykonawców w przypadku, gdy wykonawca w sposób nieuzasadniony nie dokona zapłaty należnego i wymagalnego wynagrodzenia podwykonawcy.

Dowód: umowa nr (...) z dnia 18.10.2011r. (k. 233-247).

Następnie pozwany ad. 2 - (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. w dniu 15 października 2012r. zawarł z powodem umowę podwykonawczą o roboty budowlane. W § 1 umowy strony ustaliły, iż podwykonawca – powód – wykona cztery zbiorniki na potrzeby biogazowni metanowej w miejscowości K., w tym dwa fermentery o średnicy ściany w świetle 24m, wysokości ścian w świetle – 8m i dwa magazyny (...) o średnicy ścian w świetle – 29m i wysokości ścian w świetle – 7,5 m. Powód zobowiązał się zakończyć konstrukcje żelbetowe fundamentów i ścian zbiorników w terminie do 31 grudnia 2012r., zastrzegając możliwość pozostawienia części konstrukcji w szalunkach ze względu na procesy twardnienia i pielęgnacji betonu (§ 3 ust. 2 umowy).

Za wykonane prace powód miał otrzymać wynagrodzenie w wysokości 1.841.720 zł netto + VAT, w tym: za prace żelbetowe – 1.774.552 zł netto + VAT i za prace dodatkowe – 67.198 zł + VAT. Strony uzgodniły, że wynagrodzenie będzie płatne w częściach, z czego I transza w wysokości 460.000 zł + VAT, stanowiąca zaliczkę, miała zostać zapłacona na tydzień przed wejściem na budowę, nie później niż do 15 października 2012r., a pozostałe transze miały zostać wypłacone na podstawie protokołów odbioru zaawansowania robót, które miały być sporządzane co najmniej raz w miesiącu. Wartość prac wykonanych w danym okresie stanowiła odpowiedni procent wartości elementów określonych w § 9 pkt. 3 umowy.

W § 9 ust. 4 umowy strony ustaliły następującą wartość poszczególnych elementów:

a) zbiornik typu komora fermentacyjna (24 x 8 m) – 1 szt.:

- płyta fundamentowa z fundamentem pod słup technologiczny – 200.000 zł/szt,

- ściana żelbetowa – 238.735 zł/szt,

- ocieplenie dna zbiornika – 33.599 zł/szt;

b) zbiornik typu poferment – „laguna” (29x7,5m) – 1 szt.:

- płyta fundamentowa z fundamentem pod słup technologiczny – 215.000 zł/szt,

- ściana żelbetowa – 233.541 zł/szt.

W § 11 umowy strony zastrzegły możliwość odstąpienia od umowy. Zapisano, że podwykonawca (powód) może odstąpić od umowy w każdym czasie, aż do zakończenia robót, jeżeli: a) zamawiający (pozwany ad. 1) bez uzasadnionych przyczyn wstrzymał podwykonawcy możliwość prowadzenia robót przez okres dłuższy niż 14 dni, b) zamawiający odmawia dokonania odbioru przedmiotu umowy bez podania przyczyny, c) w razie opóźnienia w zapłacie przez zamawiającego ponad 14 dni (§ 11 ust. 2 umowy). W razie odstąpienia od umowy przez którąkolwiek ze stron zamawiający i podwykonawca sporządzają protokół inwentaryzacji robót w toku, na dzień odstąpienia, a podwykonawca zobowiązuje się zabezpieczyć przerwane roboty w zakresie wzajemnie uzgodnionym na koszt strony, która spowodowała odstąpienie od umowy, natomiast zamawiający zapłaci za wykonane roboty oraz dostarczone na budowę materiały (§ 11 ust. 4 umowy).

W preambule do umowy zamawiający – pozwany ad. 1 oświadczył, zgłosi i w trybie art. 647¹ k.c. uzyska pisemną zgodę inwestora – pozwanego ad. 2 na powierzenie podwykonawcy przedmiotu umowy, na warunkach niniejszej umowy.

D o w ó d: umowa z dnia 15.10.2012r. wraz załącznikami (k. 47-56) .

Pozwany ad. 1 - (...) Sp. z o.o. pismem z dnia 01 października 2012r. zwrócił się do inwestora – pozwanego ad. 2 (...) Spółka z o.o. z prośbą o wyrażenie zgody na zlecenie powodowi prac polegających na budowie zbiorników żelbetowych. Pozwany ad. 2 (działający wówczas pod firmą (...) Spółka z o.o.) poprzez podpisanie oświadczenia o treści „wyrażamy zgodę” pod treścią pisma z dnia 10 października 2012r. wyraził wprost zgodę na zawarcie umowy pozwanego ad. 1 z powodem jako podwykonawcą. Przy tej czynności za inwestora działali członkowie zarządu S. K. i B. M..

D o w ó d: pismo pozwanego (...) Sp. z o.o. z dnia 01.10.2012 r. (k. 46) , pismo pozwanego ad. 2 z dnia 06.11.2013r. do (...) (k. 28) .

Powód w ramach realizacji umowy w okresie do 26 sierpnia 2013r. wykonał następujące prace: konstrukcję żelbetową fermentera nr 1 w całości, konstrukcję żelbetową fermentera nr 2 w całości oraz z konstrukcji żelbetowej pofermentera nr 3 zrealizował elementy: płytę denną, ścianę od 1 – 4 m, przygotowanie zbrojenia ostatnich 1,5 m pofermentera nr 3. W konstrukcjach obydwu fermenterów powód nie wykonał: bednarki odgromowej, a w jednym z nich także fundamentu pod słup. Powyższe prace zostały odebrane protokolarnie przez komisję składającą się z przedstawiciela podwykonawcy – powoda - K. K. i przedstawiciela zamawiającego – pozwanego ad. 1 – Z. M., a ich jakość oceniono jako dobrą i nie zgłaszano żadnych zastrzeżeń.

D o w ó d: protokół odbioru robót wykonanych przez powoda (k. 57-66), protokół z inwentaryzacji z dnia 26.08.2013r. (k. 67-68) .

W związku z wykonanymi pracami powód obciążył pozwanego ad. 1 następującymi fakturami VAT:

- (...) z dnia 01 listopada 2012r. na kwotę 200.000 zł, płatną w dniu 07 listopada 2012r. tytułem zaliczki na budowę zbiorników żelbetowych – biogazownia K.,
- (...) z dnia 28 listopada 2012r. na kwotę 200.000 zł, płatną w dniu 12 grudnia 2012r. tytułem zaliczki na budowę zbiorników żelbetowych – biogazownia K.,
- (...) z dnia 29 grudnia 2012r. na kwotę 400.000,01 zł, płatną do dnia 12 stycznia 2013r. tytułem budowy biogazowni K. – I etap inwestycji,
- (...) z dnia 29 grudnia 2012r. na kwotę 112.637,24 zł, zmniejszająca fakturę nr (...),
- (...) z dnia 09 kwietnia 2013r. na kwotę 150.000 zł, płatną do dnia 09 kwietnia 2013r. tytułem wykonania 61% płyty dennej fermentera nr 2,
- (...) z dnia 18 kwietnia 2013r. na kwotę 169.411,01 zł, płatną do dnia 25 kwietnia 2013r. tytułem wykonania 39% płyty dennej fermentera nr 2 oraz wykonania 2m ściany fermentera nr 1,
- (...) z dnia 23 kwietnia 2013r. na kwotę 130.203 zł, płatną do dnia 30 kwietnia 2013r. tytułem wykonania zbrojenia płyty dennej pofermentera nr 3,
- (...) z dnia 24 kwietnia 2013r. na kwotę 146.822,03 zł, płatną do dnia 01 maja 2013r. tytułem wykonania 3-4 m ściany fermentera nr 1 i 1-2 m ściany fermentera nr 2,
- (...) z dnia 07 maja 2013r. na kwotę 73.411,01 zł, płatną do dnia 07 maja 2013r. tytułem wykonania 3-4 m ściany fermentera nr 2,
- (...) z dnia 09 maja 2013r. na kwotę 73.411,01 zł, płatną do dnia 09 maja 2013r. tytułem wykonania 7-8 m ściany fermentera nr 1,

- (...) z dnia 09 maja 2013r. na kwotę 73.411,01 zł, płatną do dnia 09 maja 2013r. tytułem wykonania 5-6 m ściany fermentera nr 1,
- (...) z dnia 15 maja 2013r. na kwotę 73.411,01 zł, płatną do dnia 15 maja 2013r. tytułem wykonania 5-6 m ściany fermentera nr 2,
- (...) z dnia 17 maja 2013r. na kwotę 134.247 zł, płatną do dnia 17 maja 2013r. tytułem wykonania płyty fundamentowej z fundamentem pod słup technologiczny profermentera nr 3,
- (...) z dnia 21 maja 2013r. na kwotę 73.411,01 zł, płatną do dnia 21 maja 2013r. tytułem wykonania 7-8 m ściany fermentera nr 2,
- (...) z dnia 03 czerwca 2013r. na kwotę 71.813,86 zł, płatną do dnia 03 czerwca 2013r. tytułem wykonania 1-2 m ściany profermentera nr 3,
- (...) z dnia 08 lipca 2013r. na kwotę 71.813,86 zł, płatną do dnia 08 lipca 2013r. tytułem wykonania 3-4 m ściany profermentera nr 3,
- (...) z dnia 26 sierpnia 2013r. na kwotę 41.326,77 zł, płatną do dnia 09 września 2013r. tytułem wykonania 100% ocieplenia fermentera nr 2,
- (...) z dnia 26 sierpnia 2013r. na kwotę 46.679 zł, płatną do dnia 09 września 2013r. tytułem wykonania 65 % ściany 5-6 m profermentera nr 3,
- (...) z dnia 26 sierpnia 2013r. na kwotę 25.134,85 zł, płatną do dnia 02 września 2013r. tytułem wykonania 35% ściany 7-8 m ściany profermentera nr 3.

Wszystkie faktury zostały pozwanemu ad. 1 doręczone i nie kwestionował on ani ich zasadności ani ich wysokości.

Pozwany ad. 1 zapłacił powodowi tytułem wynagrodzenia łącznie kwotę 1.330.258,06 zł brutto. Do zapłaty zatem pozostała kwota 308.075,14 zł (uwzględniając pomniejszenie należności o niewykonane przez powoda prace, tj. dwie bednarki odgromowe i fundament pod słup).

Dowód: faktury VAT wraz z dowodami ich doręczenia (k. 69-101), wyciągi z rachunku powoda (k. 102,103,105,106), potwierdzenia wykonania przelewu (k. 104,107-113).

Pozwany ad. 1 zalegał w zapłacie na rzecz powoda części wynagrodzenia za wykonane roboty budowlane. Powód w piśmie z dnia 12 lipca 2013r. skierowanym do (...) Sp. z o.o. wyjaśnił, że dalsze wstrzymywanie płatności będzie skutkowało przestojem w pracach i określił pozwanemu ad. 1 termin do dokonania częściowej płatności w wysokości 170.000 zł do dnia 15 lipca 2013r. Wobec braku jakiegokolwiek reakcji (...) Sp. z o.o. na w/w wezwanie, powód w dniu 15 lipca 2013r. wstrzymał roboty budowlane, o czym poinformował na piśmie obydwu pozwanych. Brak płatności ze strony pozwanego ad. 1 uniemożliwił mu kontynuowanie prac, bowiem nie miał środków na opłacenie dostawców materiałów (betonu). (...) Sp. z o.o. nie uregulowała zaległych płatności. W tej sytuacji powód pismem z dnia 20 sierpnia 2013r., które zostało doręczone pozwanemu ad. 1 w dniu 23 sierpnia 2013r., złożył oświadczenie o odstąpieniu od umowy z dnia 15 października 2012r., na podstawie § 11 pkt. 2 lit. c) umowy.

W dniu 26 sierpnia 2013r. komisja składająca się z przedstawicieli powoda: J. S., K. K. i T. M. oraz reprezentanta pozwanego ad. 1 – W. J. dokonała inwentaryzacji budowy B. w K. w zakresie wykonania dwóch zbiorników fermenterów oraz dwóch zbiorników magazynowych przez powoda na zlecenie pozwanego ad. 1.

Dowód: protokół z inwentaryzacji z dnia 26.08.2013r. (k. 67-68), pismo z dnia 14.06.2013r. z załącznikami (k. 119-122), pismo z dnia 12.07.2013r. (k. 123), pisma z dnia 15.07.2013r. (k. 124-125; 128-129), pismo z dnia 20.08.2013r. z załącznikami (k. 132-134).

Powód kilkakrotnie wzywał pozwanego ad. 1 do zapłaty zaległych należności, jednak bezskutecznie. Pismami z dnia 23 lipca 2013r. powód wystosował do obydwu pozwanych przedsądowe wezwanie do zapłaty kwoty 311.107,75 zł wraz z odsetkami liczonymi od dnia wymagalności roszczenia do dnia zapłaty w nieprzekraczalnym terminie do dnia 30 lipca 2013r. W/w wezwania pozostały bez odpowiedzi. Powód pismem z dnia 11 września 2013r. ponownie wezwał pozwanego (...) Sp. z o.o. do zapłaty zaległych należności w terminie do dnia 13 września 2013r., jednakże wezwanie to również okazało się nieskuteczne.

Dowód: pisma z dnia 23.07.2013r. wraz z dowodami nadania (k. 137-139, 140-142), pismo z dnia 11.09.2013r. (k. 143-146).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dokumenty przedłożone przez strony, a także na podstawie zeznań świadków: Z. M. (k. 467-469), K. K. (k. 475-476), J. K. (k. 476-477), M. M. (k. 478-479).

Dokumenty przedłożone przez strony miały w większości charakter dokumentów prywatnych i stosownie do treści art. 245 k.p.c. stanowiły dowód tego, że osoby, które je podpisały złożyły oświadczenia zawarte w tych dokumentach. Treść tych dowodów jak i forma w jakiej zostały zaprezentowane nie były kwestionowane przez strony, a Sąd nie znalazł podstaw by czynić to z urzędu. Sąd uznał za w pełni wiarygodne także dokumenty urzędowe, które stanowiły dowód tego, co zostało w nich urzędowo zaświadczone (art. 244 § 1 k.p.c.).

Zeznania świadka K. K. i Z. M. Sąd uznał za wiarygodne. Zeznania te były bowiem spójne, logiczne, jak również wzajemnie ze sobą korespondowały, tworząc jedną całość. Znalazły też oparcie w pozostałym zgromadzonym w sprawie, obiektywnym materiale dowodowym w postaci przede wszystkim protokołów częściowych odbioru robót powoda. Wskazani świadkowie uczestniczyli w budowie, K. K. pełnił funkcję kierownika robót z ramienia powoda, a Z. M. – kierownika budowy do maja 2013r. Posiadali zatem bezpośrednią wiedzę o tym, jaki był zakres prac wykonanych przez powoda na terenie inwestycji objętej umową. Natomiast nie były im znane szczegółowe warunki rozliczeń uzgodnione pomiędzy stronami za wykonania poszczególnych elementów konstrukcji. Sąd oceniając zeznania w/w świadków, uwzględnił także brak szczegółowości w opisie zakresu prac wykonanych przez powoda na budowie, uzasadniony ich charakterem i upływem czasu. Nadto część zeznań świadka Z. M. (dotyczących m. in. możliwości dopasowania nowych szalunków i kosztów z tym związanych) stanowiła w istocie jego przypuszczenia i prywatną opinię, do których świadek ma jak najbardziej prawo, lecz które nie były przedmiotem oceny dokonanej przez Sąd.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka J. K., bowiem w sposób spontaniczny i szczegółowy przedstawiła ona przebieg współpracy z pozwaną spółką (...) sp. z o.o. oraz kwestie regulowania płatności przez pozwanego ad. 1 za wykonane prace. Zeznania świadka były spójne wewnętrznie, logiczne, a nadto zgodne z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie.

Zeznania świadka M. M. Sąd uznał za wiarygodne w części, w której świadek potwierdził, iż pozwany ad. 1 zalegał powodowi z zapłatą należności oraz opisał rolę i zakres obowiązków na budowie Z. M., bowiem w tym zakresie jego zeznania korespondują z pozostałym z innymi dowodami, w tym zeznaniami świadków Z. M., K. K. i J. K. oraz dokumentami przedłożonymi w aktach sprawy. Natomiast zeznania świadka, w których stwierdza on, iż nie nastąpiła zaległość w regulowaniu płatności na budowie w K., tylko nieporozumienie dotyczące salda rozliczeń pomiędzy stronami, stanowiły opinię i ocenę własną świadka, które nie były przedmiotem oceny Sądu.

Sąd na rozprawie w dniu 26 maja 2014r. oddalił wniosek pozwanego ad. 2 o przeprowadzenie dowodu z zeznań stron. Zgodnie z treścią art. 299 k.p.c. dowód z przesłuchania stron przeprowadza się tylko wówczas, gdy po wyczerpaniu środków dowodowych lub w ich braku pozostały niewyjaśnione fakty istotne dla rozstrzygnięcia sprawy. W niniejszej sprawie przesłuchanie stron dotyczyć miało okoliczności, które zostały już wyjaśnione w oparciu o przedstawione przez strony inne środki dowodowe – dokumenty i zeznania świadków. Zatem dowód ten w ocenie Sądu był zbędny.

Na rozprawie w dniu 27 października 2014r. Sąd oddalił wniosek pozwanego ad. 2 o przeprowadzenie dowodu z pisemnej opinii biegłego sądowego na okoliczność zakresu i wartości robót faktycznie wykonanych przez powoda,

braku zabezpieczenia przez powoda częściowo wykonanych robót przy odstąpieniu od umowy i wpływu braku tego zabezpieczenia na obecny stan zbiorników. W ocenie Sądu dowód ten był zbędny, gdyż okoliczności, które przy pomocy tego środka miały zostać wykazane, zostały udowodnione częściowo za pomocą innych dowodów lub też nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy. Zakres prac wykonanych faktycznie przez powoda został szczegółowo przedstawiony w zaakceptowanych przez przedstawiciela zamawiającego – pozwanego ad. 1 Z. M. w protokołach odbioru wykonanych robót, stanowiących istotną i niepodważoną dokumentację budowlaną, wynikał także z faktur VAT wystawionych przez powoda, których zasadności żaden z pozwanych nigdy nie podważał, a nadto potwierdzony zeznaniami przesłuchanych przez Sąd świadków. W tej zatem części zbędne było odwoływanie się pisemnej opinii biegłego. Kwestia niezabezpieczenia zbiorników przy odstąpieniu od prac przez powoda nie miała natomiast znaczenia dla rozstrzygnięcia meritum sprawy, bowiem pozwany ad. 2 nie wywiódł z tych okoliczności żadnych skutków prawnych. Pozwany ad. 2 nie podniósł zarzutów procesowych np.: potrącenia, ani też nie sformułował żadnych roszczeń np.: z tytułu odszkodowania za wyrządzoną mu przez powoda szkodę, a tylko wówczas powyższe okoliczności byłyby istotne dla rozstrzygnięcia sprawy. Warto nadto dodać, że budowa zbiorników została już ukończona przez inną firmę, wobec czego biegły nie miałby możliwości zbadania zbiorników w stanie pozostawionym przez powoda i mógłby opierać się tylko na dokumentacji budowlanej, która została złożona do akt sprawy, którą Sąd dysponował i na podstawie której poczynił ustalenia faktyczne w zakresie wystarczającym w świetle zarzutów stron do wydania wyroku. Jeśli chodzi o niezabezpieczenie zbiorników przez powoda, to jak wskazano wyżej, kwestia ta pozostaje bez znaczenia dla rozstrzygnięcia, gdyż pozwany nie opiera na tej okoliczności żadnego zarzutu przeciwko roszczeniu powoda. Z kolei jeśli chodzi o brak wykonania bednarki i wzmocnienia pod słup, powód należności za te prace nie dochodzi, dokonał ograniczenia powództwa o stosowną kwotę, bo przyznał, że tych prac nie wykonał. W tym stanie rzeczy powołanie biegłego dla ustalenia powyższych okoliczności zmierzałoby jedynie do nieuzasadnionego przedłużenia niniejszego postępowania i zbędnego podwyższenia jego kosztów.

Sąd zważył , co następuje:

W przedmiotowej sprawie powód dochodził swoich roszczeń w odniesieniu do pozwanego ad. 1 oraz pozwanego ad. 2 w oparciu o przepisy odnoszące się do umowy o roboty budowlane oraz w oparciu o treść art. 647¹ § 5 k.c.

W myśl art. 647 k.c, przez umowę o roboty budowlane wykonawca zobowiązuje się do oddania przewidzianego w umowie obiektu, wykonanego zgodnie z projektem i z zasadami wiedzy technicznej, a inwestor zobowiązuje się do dokonania wymaganych przez właściwe przepisy czynności związanych z przygotowaniem robót, w szczególności do przekazania terenu budowy i dostarczenia projektu, oraz do odebrania obiektu i zapłaty umówionego wynagrodzenia.

Z kolei w myśl art. 647¹ § 1 – 6 k.c. w umowie o roboty budowlane, o której mowa w art. 647 k.c., zawartej między inwestorem a wykonawcą (generalnym wykonawcą), strony ustalają zakres robót, które wykonawca będzie wykonywał osobiście lub za pomocą podwykonawców. Do zawarcia przez wykonawcę umowy o roboty budowlane z podwykonawcą jest wymagana zgoda inwestora. Jeżeli inwestor, w terminie 14 dni od przedstawienia mu przez wykonawcę umowy z podwykonawcą lub jej projektu, wraz z częścią dokumentacji dotyczącej wykonania robót określonych w umowie lub projekcie, nie zgłosi na piśmie sprzeciwu lub zastrzeżeń, uważa się, że wyraził zgodę na zawarcie umowy (§ 2). Do zawarcia przez podwykonawcę umowy z dalszym podwykonawcą jest wymagana zgoda inwestora i wykonawcy. Przepis § 2 zdanie drugie stosuje się odpowiednio (§ 3). Umowy, o których mowa w § 2 i 3, powinny być dokonane w formie pisemnej pod rygorem nieważności. (§ 4) Zawierający umowę z podwykonawcą oraz inwestor i wykonawca ponoszą solidarną odpowiedzialność za zapłatę wynagrodzenia za roboty budowlane wykonane przez podwykonawcę (§ 5).

Bogate orzecznictwo dotyczące wyrażenia zgody przez generalnego wykonawcę pozwoliło usystematyzować sposoby, w jaki może dojść do jej wyrażenia. W szczególności należy uznać, iż do spełnienia warunku wyrażenia zgody nie dochodzi jedynie wtedy, gdy generalny wykonawca w terminie 14 dni od przedstawienia mu przez wykonawcę umowy z podwykonawcą lub jej projektu, wraz z częścią dokumentacji dotyczącej wykonania robót określonych w umowie lub projekcie, nie zgłosi na piśmie sprzeciwu lub zastrzeżeń, jak stanowi art. 647¹ § 2 k.c. Zgoda może być wyrażona

przez każde zachowanie, które ujawnia ją w sposób dostateczny, zgodnie z art. 60 k.c. Dla uzyskania zgody nie jest konieczne przedstawienie generalnemu wykonawcy przez wykonawcę umowy z podwykonawcą lub jej projektu wraz z częścią dokumentacji – wystarczy, gdy generalny wykonawca uzyska informacje o osobie podwykonawcy oraz treści umowy zawartej pomiędzy wykonawcą, a podwykonawcą. Nieistotne jest źródło tej wiedzy, natomiast niezbędne jest, aby umowa została zindywidualizowana podmiotowo i przedmiotowo. Po uzyskaniu takiej wiedzy generalny wykonawca może w dowolnej formie oraz w dowolnym czasie wyrazić zgodę (por. uchwałę składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 29 kwietnia 2008r., III CZP 6/08, OSNC 2008/11 poz. 121 i wskazane w niej orzecznictwo).

Zgoda inwestora jak przyjmuje orzecznictwo stanowi jedynie przesłankę jego solidarnej odpowiedzialności z wykonawcą za zobowiązania z tytułu wynagrodzenia należnego podwykonawcy wynikającego z umowy podwykonawczej. Jej wyrażenie nie powoduje nawiązania jakichkolwiek więzi obligacyjnych pomiędzy inwestorem a podwykonawcą, a jedynie skutkuje obciążeniem inwestora odpowiedzialnością solidarną za realizację umowy (zapłatę wynagrodzenia), której nie jest stroną na równi z zawierającym umowę podwykonawcą wykonawcą wobec podwykonawców za zapłatę należnego im wynagrodzenia. Odpowiedzialność ta ma charakter gwarancyjny w postaci odpowiedzialności ex lege za cudzy dług. Granice tej odpowiedzialności wyznacza zakres odpowiedzialności wykonawcy jako zobowiązanego kontraktowo do zapłaty wynagrodzenia podwykonawcy za wykonane przez niego roboty. Inwestor odpowiada za zapłatę wynagrodzenia należnego podwykonawcy, ustalonego w umowie pomiędzy wykonawcą a podwykonawcą. Podstawą tegoż wynagrodzenia jest umowa podwykonawcza, nie zaś wysokość wynagrodzenia ustalona w umowie pomiędzy inwestorem a wykonawcą. Inwestor odpowiada wobec podwykonawcy nie za własny dług, ale za dług wykonawcy. Rozmiar zobowiązania wykonawcy, wyznacza zakres odpowiedzialności inwestora opartej na regulacji art. 647¹ § 5 k.c., gdy przepis ten nie zawiera jej ograniczenia do wysokości zobowiązania inwestora wobec wykonawcy za tę część robót, która następnie została zlecona podwykonawcy. Istotą odpowiedzialności gwarancyjnej jest to, że obejmuje ona dług innej osoby, a zatem ten dług determinuje zakres odpowiedzialności gwaranta. Jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 11 stycznia 2008r. (sygn. V CSK 179/07, OSNC - ZD. 2008 Nr 4, poz. 100), przepis z art. 647¹ § 5 k.c. nie ogranicza odpowiedzialności inwestora do wysokości wynagrodzenia należnego wykonawcy od inwestora, ani zapłaconego przez inwestora wykonawcy. Również na gruncie art. 647¹ § 5 k.c. zapłata całego wynagrodzenia wykonawcy nie zwalnia inwestora od zapłaty należnego wynagrodzenia podwykonawcom. Odpowiedzialność inwestora wobec wykonawcy i podwykonawców oparte jest na różnych podstawach odpowiedzialności. Wobec wykonawcy odpowiedzialność ta wynika z zawartej przez inwestora z wykonawcą umowy o roboty budowlane, która określa jej zakres. Odpowiedzialność ta ma charakter kontraktowy. Natomiast odpowiedzialność wobec podwykonawców wynika z ustawy, ma charakter gwarancyjny, a jej ramy określa umowa wykonawcy z podwykonawcą, nie zaś zakres odpowiedzialności inwestora wobec wykonawcy (tak Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 28 czerwca 2006r., III CZP 36/06 - OSNC 2007 nr 4 poz. 52). Odpowiedzialność inwestora z art. 647¹ § 5 k.c. nie jest wynikiem wspólnej lub jednakowej sytuacji dłużników, ani udziału w odpowiedzialności za tę samą szkodę, tylko powstaje z mocy przepisu szczególnego o charakterze ius cogens, prowadzi do dodatkowej gwarancji uzyskania świadczenia przez wierzyciela. Istotną cechą tej odpowiedzialności nie jest zobowiązanie inwestora do spełnienia świadczenia, tylko ponoszenie przez niego odpowiedzialności za spełnienie świadczenia (zapłatę wynagrodzenia) przez wykonawcę. Inwestor nie jest współdłużnikiem w wykonaniu zobowiązania, a stosunki wewnętrzne wynikające z umowy inwestor-wykonawca oraz postanowienia wykraczające poza świadczenie ciężące na wykonawcy z umowy wykonawca-podwykonawca pozbawione są znaczenia prawnego dla przedmiotu i zakresu odpowiedzialności inwestora (por. uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 05 września 2012r. - IV CSK 91/12). Odpowiedzialność ta utrzymuje się aż do momentu pełnego zaspokojenia podwykonawcy (por. uzasadnienie wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 27 lutego 2014r., V ACa 746/13, LEX nr 1448538).

W ocenie Sądu w niniejszej sprawie z przedstawionego w poprzedniej części uzasadnienia materiału dowodowego wynika, że powód wykonał prace w zakresie, w jakim domaga się zapłaty wynagrodzenia, prace te zostały protokolarnie odebrane i zaakceptowane przez pozwanego ad. 1, powód wystawił stosowne dokumenty rozliczeniowe. Pozwany ad. 1 potwierdził też saldo wzajemnych rozliczeń z powodem w dniu 14 czerwca 2014r. (k. 64). Odpowiedzialność pozwanego ad. 1 z tytułu zapłaty za wykonane przez powoda roboty budowlane nie budzi wątpliwości.

Co do pozwanego ad. 2, należy podkreślić, że pozwany ad. 2 wyraził wprost (czynnie) zgodę na zatrudnienie powoda jako podwykonawcy w piśmie z dnia 01 października 2012r. Konsekwencją powyższej czynności w świetle wyżej cytowanego przepisu jest przyjęcie solidarnej odpowiedzialności pozwanego ad. 2 jako inwestora za zobowiązania pozwanego ad. 1 jako wykonawcy względem powoda jako podwykonawcy w myśl przedstawionych w powyższym wywodzie prawnym reguł.

Odnosząc się do zarzutu pozwanego ad. 2 w kwestii nie przedstawienia mu umowy lub jej projektu, zawartej pomiędzy powodem a pozwanym ad. 1, stwierdzić należy, że zgodnie z utrwalonym orzecznictwem, należy przyjąć, że przepis art. 647¹ § 2 k.c. nie uzależnia odpowiedzialności inwestora od przedłożenia mu dokumentacji, jeśli wyraża w sposób czynny zgodę na udział podwykonawcy w realizacji inwestycji. Może on uzyskać wiedzę o umowie pomiędzy wykonawcą a podwykonawcą z dowolnego źródła, zarówno przed jej zawarciem, jak i później. Ustawodawca zakłada, że jeżeli inwestor zgodę w sposób czynny wyraża, to wie co robi i nie jest już potrzebny żaden mechanizm obronny (tak: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 04 lutego 2011r., III CSK 152/10).

Zgoda inwestora na zawarcie umowy z podwykonawcą może zostać udzielona przez inwestora w sposób bierny (milczący) lub czynny - w tym wypadku zgodnie z regułą wynikającą z art. 60 k.c. wola inwestora może zostać wyrażona przez każde zachowanie, który ujawnia ją w sposób dostateczny, w tym również w sposób dorozumiany (tak: uchwała składu 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 29 kwietnia 2008r., III CZP 6/08, OSNC 2008/11/121 oraz wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 stycznia 2009r., II CSK 417/08, LEX nr 518078). W tej drugiej sytuacji nie jest konieczne przedstawienie inwestorowi ani umowy z podwykonawcą, czy też jej projektu, ani odpowiedniej części dokumentacji. Inwestor nie musi znać treści całej umowy (jej projektu), wystarczająca jest bowiem znajomość tych elementów, które konkretyzują daną umowę i decydują o zakresie solidarnej odpowiedzialności inwestora z wykonawcą za wynagrodzenie podwykonawcy. Elementami tymi są przede wszystkim zakres prac powierzonych zindywidualizowanemu podmiotowo podwykonawcy oraz jego wynagrodzenie, w szczególności sposób jego ustalenia, czy też dochodzenia. Podkreślenia wymaga, że chodzi o stworzenie inwestorowi możliwości zapoznania się ze wskazanymi wyżej istotnymi postanowieniami umownymi, przy czym może to nastąpić zarówno przed zawarciem umowy, jak i po zawarciu takiej umowy (tak: wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 09 sierpnia 2012r., I ACa 134/12).

Sąd Najwyższy w uchwale 7 sędziów z dnia 29 kwietnia 2008r. (III CZP 6/08) wskazał, że do zgody wymaganej przez art. 647¹ § 2 i 3 k.c. nie stosuje się art. 63 § 2 k.c. Zgoda ta może być wyrażona przez każde zachowanie, które ujawnia ją w sposób dostateczny (art. 60 k.c.). Niezależnie od tego zgodę uważa się za wyrażoną w razie ziszczenia się przesłanek określonych w art. 647¹ § 2 zdanie drugie k.c.

W tym stanie rzeczy, skoro pozwany ad. 2 wyraził czynną zgodę na zatrudnienie powoda jako podwykonawcy, nie może skutecznie bronić się zarzutem o nie przedstawieniu mu umowy podwykonawczej. Nie ulega nadto wątpliwości, że pozwany ad. 2 w dniu 05 listopada 2012r. otrzymał roboczy tekst umowy podwykonawczej. Pozwany ten informował pismem z dnia 06 listopada 2013r. Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej o powodzie jako podwykonawcy, a okoliczność ta potwierdza świadomość pozwanego ad. 2 w zakresie zatrudnienia podwykonawcy oraz jego akceptację przez inwestora.

Odnosząc się do kwestii odsetek ustawowych od należności dochodzonej przez powoda tytułem wynagrodzenia za roboty budowlane, należy wskazać, że w tym zakresie zarzut pozwanego ad. 2 był słuszny.

Jak wskazuje się w orzecznictwie, zakres przedmiotowy odpowiedzialności inwestora ograniczony jest w art. 647¹ § 5 k.c. do wynagrodzenia należnego podwykonawcy od wykonawcy. Wątpliwość powstaje jednak co do tego, czy inwestor odpowiada także za terminowe dokonanie zapłaty, zatem czy powinien świadczyć również odsetki za opóźnienie powstałe po stronie wykonawcy (art. 476 k.c.). Wykładnia gramatyczna art. 647¹ § 5 k.c. przemawia za ograniczeniem

odpowiedzialności inwestora wyłącznie do wynagrodzenia (należności głównej) (tak: Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 05 września 2012r., IV CSK 91/12, LEX nr 1275009).

Zakres przedmiotowy odpowiedzialności inwestora ograniczony jest w art. 647¹ § 5 k.c. do wynagrodzenia należnego wykonawcy - należności głównej, nie obejmuje zaś odpowiedzialności za terminowe dokonanie zapłaty przez wykonawcę, odsetek za opóźnienie powstałych po stronie wykonawcy. Zobowiązanie inwestora wobec podwykonawcy do zapłaty wynagrodzenia za roboty budowlane wykonane przez podwykonawcę co do zasady ma charakter bezterminowy (art. 455 k.c.). Co za tym idzie termin jego spełnienia przez inwestora wyznacza skierowane do niego wezwanie do zapłaty (por. Wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 27 lutego 2014r., V ACa 746/13, LEX nr 1448538).

W rozpoznawanej sprawie powód skierował do pozwanego ad. 2 wezwanie do zapłaty z dnia 23 lipca 2013r. (k. 140-1420, wyznaczając na zapłatę dzień 30 lipca 2013r. Powód zażądał zasądzenia odsetek od obu pozwanych od dnia 10 września 2013r., a zatem od daty późniejszej, niż wymagalność roszczenia, co czyni zasadnym roszczenie powoda z tytułu odsetek tak wobec pozwanego ad. 1, jak i wobec pozwanego ad. 2.

Mając na uwadze powyższe ustalenia faktyczne, wskazane przepisy i wywody, Sąd w punkcie I wyroku zasądził od pozwanych ad. 1 i ad. 2 solidarnie na rzecz powoda kwotę 308.075 zł 14 gr wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 10 września 2013r. do dnia zapłaty. o odsetkach sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 i 2 kc.

W punkcie II wyroku sąd umorzył postępowanie w sprawie co do kwoty 3.500 zł należności głównej i odsetek od tej kwoty, albowiem w tej części powód powództwo skutecznie ograniczył. W tym punkcie Sąd orzekł na podstawie art. 355 § 1 kpc w związku z art. 203 § 1- 4 kpc.

W punkcie III wyroku Sąd kosztami postępowania obciążył pozwanych i z tego tytułu zasądził od pozwanych ad. 1 i ad. 2 solidarnie na rzecz powoda kwotę 22.796 zł.

Orzekając o kosztach procesu Sąd oparł się na przepisach art. 98 § 1 i § 3 k.p.c. w związku z art. 99 k.p.c. Zgodnie z ich brzmieniem strona przegrywająca sprawę jest obowiązana zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Do kosztów strony reprezentowanej przez radcę prawnego, stosownie do art. 98 § 3 k.p.c. w związku z art. 99 k.p.c. należą wynagrodzenie nie wyższe niż stawki określone w odrębnych przepisach i wydatki jednego radcy prawnego, koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony. Zgodnie z treścią art. 105 § 2 k.p.c. na współuczestników sporu odpowiadających solidarnie co do istoty sprawy sąd włoży solidarny obowiązek zwrotu kosztów. Powód wygrał sprawę w całości, zatem pozwani są solidarnie zobowiązani zwrócić mu poniesione koszty w całości. Na koszty postępowania poniesione przez powoda składały się: uiszczona opłata od pozwu w kwocie 15.579 zł, opłata skarbową od udzielonego pełnomocnictwa w kwocie 17 zł oraz wynagrodzenie pełnomocnika procesowego w wysokości 7.200 zł. Wysokość kosztów zastępstwa procesowego Sąd ustalił w oparciu o treść § 2 ust. 1 i 2 w związku z § 6 pkt 7 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (...) (Dz.U.2013.490 j.t.).

W punkcie IV wyrokowi w punktach I i III w stosunku do pozwanego ad. 1 Sąd nadał rygor natychmiastowej wykonalności. Ponieważ pozwany ad. 1 nie złożył odpowiedzi na pozew, nie stawił się na rozprawę, nie złożył wyjaśnień. Wobec tego wyrok w stosunku do tego pozwanego jest zaoczny. W myśl art. 339 § 1 kpc, jeżeli pozwany nie stawił się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo mimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie, sąd wyda wyrok zaoczny. W myśl zaś § 2 cytowanego przepisu, w tym wypadku przyjmuje się za prawdziwe twierdzenie powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa.

W konsekwencji w punkcie IV wyrokowi w punktach I i III w stosunku do pozwanego ad. 1 Sąd nadał rygor natychmiastowej wykonalności, stosując przepis art. 333 § 1 ust. 3 kpc, zgodnie z którym Sąd z urzędu nada wyrokowi przy jego wydaniu rygor natychmiastowej wykonalności, jeżeli wyrok uwzględniający powództwo jest zaoczny.

E. J.-F.